

Egy példamutatóan a legfejlettebb élőlényhez illően élő házaspártól kaptam a következő gondolatokat:

Etká Anyónak

„Minek Nevezzelek?” – kérdi a nagy klasszikus.
Voltál Te már Angyalka, Tündér, Boszorkány és Mumus.
Vannak, akik szerint az ördöggel cimborálsz,
De olyanok is akadnak, kik azt állítják,
Mint a Főnix madár, újra éledsz és szállsz.
Te magadat Kerti törpének hívod,
Sokan Tisi maminak szólítanak.
Amint látjuk nevedről a vélemények megoszlanak.

Minek nevezzelek hát, Drága Etká Anyó?
Mi lenne az a név, vagy címke, ami Neked és Nekem is jó?
Nevezzelek Szeretetnek? Mert a Szeretet Te magad vagy.
Hívjalak Boldogságnak? Mert a Boldogság Te magad vagy.
Szólítsalak Megértésnek? Mert a Megértés Te magad vagy.

Vagy legyen a neved Élet? Ebben a szóban minden benne van:
múlt, jelen, jövő,
A „volt”, a „van”, s a „lesz”, az eljövendő.
Benne van az összejt, ami tanításod alapja
Tűzet, vizet, levegőt, fémet, fát ez a szó magába foglalja.

Az Élet maga a pillanat, amit Te meg tudsz élni.
Az Élet az örökkévalóság, a mindenség:
a Nap, a bolygók, a csillagok,
Amiről Te tanítasz, szavalsz és dalolsz.

Az Élet a Minden, s a Minden az Élet,
Amit Te megértettél.
S én hálás vagyok azért, hogy megszületél.

Drága Élet! Köszönöm hát, hogy Vagy és én is Vagyok.
Ragyogsz a boldogságtól, és én is ragyogok.

Tóth Anella

Kiss Anella

FIGYELJÜNK ÖNMAGUNKRA, EGYMÁSRA ÉS MEGTAPASZTALJUK

Ne gondoljuk, hogy valamit amit már nagyon sokszor hallottunk, olvastunk, az elcsépelet és unalmas dolog számunkra, ha újra rágondolunk, megérezzük, megtapasztaljuk, hogy ugyanarról új gondolataink születnek.

Mindenki elsősorban azt veszi észre a másik emberben, ami benne is megvan. Amikor másokat értékelünk, azt mondjuk, amit magunkról nem mernénk kimondani, azt a képességet, amit önmagunkban érzünk, hogy bennünk van, de azt nem szívesen hoznánk nyilvánosságra. Ha azt mások veszik észre úgy barátságosabb, mintha mi magunk mondjuk magukról, hogy milyen csodálatosak vagyunk.

Mikor valaki mondja nekem, hogy Te olyan csodálatos vagy, hogy ilyen nincs több a világon, akkor mindig meg szoktam kérdezni: magaddal találkoztál a sarkon? Mindenki megismételhetetlen egyedi teremtmény. Mindenkire szükség van, mert mindenki valami másban tud többet a másiktól, és ezért kellünk egymásnak. Csak azt ne várjuk soha, hogy a másik ember azt is megtegye helyettünk, ami csak is akkor hat ránk, ha mi tesszük.

Valamikor mindig nagyon ellenszenves volt nekem, ha valaki olyan sokat beszélt, hogy nem hagyott mást szóhoz jutni. Meglepődve olvasom a bölcsességek könyvében, hogy ami a másik emberben a legellenszenvesebb neked, az a te legnagyobb hibád.

Sokáig mindig kifogásolták a beszédemet, hogy ne motyogjak, ne hadarjak, érthetően beszéljek. Ezek csengenek vissza bennem, amikor a másik ember visszahúzódo, halk hangon beszél, mert azt tanultam, hogy az önbizalomhiányban szenvedő ember beszél önmagának, nem mer bátran, határozottan, tisztán beszélni. Nincs önbizalma, hogy amit mond, az igaz.

Aztán felismertem, hogy ez nem csak a hibákra vonatkozik, hanem a jó tulajdonságokra is. Az ember mindig azt a tulajdonságot veszi észre először a másik emberben, ami benne is megvan.

Nagyon érdekes, de nagyon úgy néz ki, hogy amikor értékeljük a másik embert, akkor önmagunkat mutatjuk be. Amikor leértékeljük a másik embert, akkor világosan bemutatjuk a saját kisebbségi érzésünket.

Arettával és Attilával az olasz tengerparton ismerkedünk önmagunkkal

**A férjem egyszer azt mondta nekem olyan nagyon kedvesen:
Te vagy csak egy kicsi ember de a vonzásod végtelen. Nem vagy egy
túlméretezett asszonyka, de az emberi értéket nem mérjük sem méterre,
sem kilóra.**

**Mindannyian magunk köré vonzzuk a hozzánk hasonló gondolkodású
embereket. Akik ráéreztek, hogy a velünk született erőfelszabadító
képességeinket felnőtt korunkban is újra tanulással alkalmazni tudjuk,
ha akarjuk.**

**Legyünk mindig a tudatában, hogy a láthatatlan élet mi magunk vagyunk.
Testünk a látható anyag, amelyet mi magunk mozdítunk. És addig
mozdul, amíg benne vagyunk. Sokan úgy gondoljuk, hogy ha minél több
kilométert gyalogolunk, vagy kerékpározunk, akkor mindent megtettünk
a jó közérzetért. Vegyük észre végre, hogy csak akkor lehet minden
mozdulatunk a magunk számára élvezetes, a másokéra gyönyörködtető,
ha újra alkalmazzuk azokat a mozdulatokat amelyekkel születünk.**

**A levegőt izom-összehúzóddással, izomelernyedéssel egy sejtként
cseréljük, ezáltal frissen tartjuk a vérkeringésünk. Érezzük, hogy mint
tisza forrás úgy pezseg a vérünk. Mindkét agyféltekénket jól működtető
gerendán járó keresztező mozgással járunk. A tudatosított mozdulataink
hatására örömhormon működik bennünk.**

Ella Strunk